

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**
z dnia 2013 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie zakazu stosowania materiału siewnego
odmian kukurydzy MON 810**

Na podstawie art. 104 ust. 9 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. poz. 1512) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 2013 r. w sprawie zakazu stosowania materiału siewnego odmian kukurydzy MON 810 (Dz. U. poz. 39) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po poz. 122 dodaje się poz. 122a w brzmieniu:
„122a. LG30707 YG”;
- 2) po poz. 150 dodaje się poz. 150a w brzmieniu:
„150a. Poboaa YG”;
- 3) po poz. 175 dodaje się poz. 175a w brzmieniu:
„175a. PR35F39”;
- 4) po poz. 176 dodaje się poz. 176a w brzmieniu:
„176a. PR35T11”;
- 5) po poz. 203 dodaje się poz. 203a w brzmieniu:
„203a. P1758Y”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

Uzasadnienie

Zmiana rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 2013 r. w sprawie zakazu stosowania materiału siewnego odmian kukurydzy MON 810 (Dz. U. poz. 39) wynika ze zmian Wspólnego Katalogu Odmian Roślin Rolniczych (CCA), zwanego dalej „Wspólnym Katalogiem”. Rozporządzenie z dnia 2 stycznia 2013 r. w sprawie zakazu stosowania materiału siewnego odmian kukurydzy MON 810 obejmuje 235 odmian kukurydzy zawierających modyfikację MON 810, które były wpisane w 30. pełnym wydaniu Wspólnego Katalogu oraz siedmiu suplementach wydanych w roku 2012. Zmiana rozporządzenia polega na uaktualnieniu jego załącznika do bieżącego wykazu odmian ujętego we Wspólnym Katalogu w części dotyczącej odmian genetycznie zmodyfikowanych kukurydzy MON 810.

W dniu 29 grudnia 2012 r. ukazało się 31. pełne wydanie Wspólnego Katalogu (Dz. Urz. UE C 402A z 29.12.2012, str. 1), w którym do wykazu odmian została wpisana odmiana genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy PR35T11.

W dniu 19 lutego 2013 r. ukazał się pierwszy suplement Wspólnego Katalogu (Dz. Urz. UE C 47A z 19.02.2013, str. 1), w którym do wykazu odmian została wpisana odmiana genetycznie zmodyfikowana kukurydzy LG30707 YG.

Dostępne, aczkolwiek jeszcze nie opublikowane, są już projekty dwóch następnych suplementów Wspólnego Katalogu o numerach A31.2 i A31.3. W suplementcie A31.3 znajdują się kolejne trzy odmiany genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy planowane do wpisania do Wspólnego Katalogu: Poboá YG, PR35F39 oraz P1758Y. Należy podkreślić, że odmiany te zostały wpisane do krajowego rejestru Portugalii, a tym samym dopuszczone do obrotu w tym kraju, co daje możliwość ich zakupu polskim rolnikom, i w najbliższym czasie zostaną umieszczone we Wspólnym Katalogu.

Otwarty charakter Wspólnego Katalogu i każda jego kolejna zmiana przez wpisanie do niego kolejnych odmian genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 powoduje konieczność aktualizacji załącznika do rozporządzenia celem wyłączenia ze stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wszystkich takich odmian dostępnych w swobodnym obrocie na terytorium Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. c dyrektywy Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz. Urz. WE L 193 z 20.07.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 281, z późn. zm.), państwo członkowskie może po zgłoszeniu, w przypadku genetycznie zmodyfikowanych odmian mieć prawo zabronić stosowania danej odmiany na całym terytorium swojego kraju lub na jego części lub ustanowić właściwe warunki uprawy danej odmiany dla przypadków uwzględnionych pod lit. c, zgodnie z warunkami stosowania produktów będących wynikiem takiej uprawy, jeżeli są istotne przyczyny, inne niż wcześniej wymienione lub które mogłyby być wymienione w związku z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2, uznając, że dana odmiana stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska.

Przesłanki do wprowadzenia zakazu stosowania materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810

1. Zagrożenie zanieczyszczeniem genetycznie zmodyfikowanym pyłkiem miodów produkowanych na terenie Polski i wynikających z tego szkód ekonomicznych dla hodowców pszczoł i możliwej utraty ich pozycji rynkowej.

Zgodnie z wyrokiem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r. w sprawie C-442/09 o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, dotyczącego statusu prawnego pyłku wyprodukowanego z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 i miodu z pyłkiem z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810, złożonego przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w postępowaniu: Karl Heinz Bablok i in. przeciwko Freistaat Bayern, przy udziale Monsanto, art. 2 pkt 1, 10 i 13 oraz art. 3 ust. 1 lit. c rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432), art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE. L 31 z 01.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), jak również art. 6 ust. 4 lit. a

dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 109 z 06.05.2000, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.15, t. 5, str. 75) należy interpretować w ten sposób, że skoro substancja taka jak pyłek zawierający DNA i genetycznie zmodyfikowane białka nie może już być uznana za organizm genetycznie zmodyfikowany, to produkty takie jak miód i uzupełniające preparaty odżywcze zawierające takie substancje stanowią, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1829/2003, „żywność [...] zawierającą składniki wyprodukowane z GMO”. Kwalifikację tę można przyjąć niezależnie od tego, czy dodanie substancji było zamierzone, czy przypadkowe.

Ponadto art. 3 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli wynika z nich obowiązek uzyskania zezwolenia oraz nadzoru w stosunku do żywności, to nie można względem tego obowiązku stosować przez analogię takiego progu tolerancji jak przewidziany w zakresie etykietowania w art. 12 ust. 2 tego rozporządzenia. Zatem na mocy powyższego wyroku miody zawierające domieszki pyłku z roślin genetycznie zmodyfikowanych, do tej pory niekwalifikowane jako produkty genetycznie zmodyfikowane, podlegają przepisom rozporządzenia 1829/2003, szczególnie w zakresie obowiązku ich autoryzacji oraz znakowania.

Miód zawierający pyłek pochodzący z genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 wymaga zezwolenia na wprowadzenie do obrotu zgodnie z przepisami rozporządzenia 1829/2003. Wymogu tego nie zmienia fakt, że Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), na prośbę Komisji, przygotował i przyjął w dniu 20 października 2011 r. wstępną ocenę potwierdzającą bezpieczeństwo pyłku z kukurydzy MON 810. W przedstawionej ocenie EFSA podkreślił jednak, że jest to wstępna analiza i wobec braku wystarczających danych nie może być ona traktowana jako analiza ryzyka wymagana przepisami rozporządzenia 1829/2003. Do czasu objęcia pyłku kukurydzy MON 810 dopuszczeniem do obrotu jako żywność miód zawierający taki pyłek nie może znajdować się w obrocie na terytorium Unii Europejskiej.

Spożycie miodu jest silnie zakorzenione w polskiej tradycji. Od wielu lat w Polsce obserwuje się rosnące zainteresowanie pszczelarstwem, jak również spożyciem miodu. Wiąże się to z modą na naturalną żywność i naturalne metody leczenia. Miód traktowany jest nie tylko jako naturalny słodki produkt, ale również jako najskuteczniejsze lekarstwo na przeziębienia, coraz częściej bywa stosowany również jako środek na inne przypadłości – serca, nerek, skóry itp. Jednocześnie jest on postrzegany przez konsumentów jako produkt wysokiej jakości, o czym świadczy duża liczba miodów wpisanych na listę produktów tradycyjnych, na której znajdują się miody produkowane na terenie następujących z województw:

1) woj. dolnośląskie:

Wielokwiatowy miód z Doliny Baryczy

Miód wrzosowy z Borów Dolnośląskich

Sudecki miód wielokwiatowy

Sudecki miód gryczany

2) woj. kujawsko-pomorskie:

Miody z rejonu Dolnej Wisły

3) woj. lubelskie:

Nadwieprzański miód wielokwiatowy

Nadwieprzański miód lipowy

Miód rzepakowy z Roztocza

Miód gryczany z lubelszczyzny

Miód gryczany godziszowski

Miód malinowy

Miód fasolowy odmianowy z nektaru kwiatów fasoli tyczkowej "Piękny Jaś"

4) woj. lubuskie:

Miód wielokwiatowy łąkowy z Doliny Noteci

5) woj. łódzkie:

Miody z doliny rzeki Mrogi

Miody z gminy Żelechlinek

6) woj. małopolskie:

Sądecki miód spadziowy

Małopolski miód spadziowy

Suski miód spadziowy z drzew iglastych

7) woj. mazowieckie:

Miód nadbużański

Miód kurpiowski

8) woj. opolskie:

Miody Popielowskie z Borów Stobrawskich

Miody rudnickie

9) woj. podkarpackie:

Miód z Korzenicy wielokwiatowy i nektarowo-spadziowy

Miód lubaczowski

Podkarpacki miód spadziowy

10) woj. podlaskie:

Miód wielokwiat z Sejneńszczyzny

Lipiec białowieski

Miód augustowski

11) woj. pomorskie:

Miód leśny z Biernatki

Miód pszczołkowski

Miód kaszubski

12) woj. śląskie:

Miód lipowo-spadziowy Ziemi Cieszyńskiej

Miód rzepakowy Ziemi Cieszyńskiej

Miód z nektaru kwiatów jurajskich

13) woj. świętokrzyskie:

Świętokrzyski miód spadziowy

Fałkowski miód wielokwiatowy

14) woj. warmińsko-mazurskie:

Miód Mazur Garbatych

Miód witosławski

15) woj. zachodniopomorskie:

□

Miód Drahimski

Zgodnie z ust. 1 części VIII załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str.1, z późn. zm.), „miód” oznacza naturalnie słodką substancję produkowaną przez pszczoły *Apis mellifera* z nektaru roślin lub wydzielin żywych części roślin lub wydalin owadów wysysających żywe części roślin, zbieranych przez pszczoły, przerabianych przez łączenie specyficznych substancji z pszczół, składanych, odwodnionych, gromadzonych i pozostawionych w plastrach miodu do dojrzewania. Zgodnie z tym przepisem, miód jest jednym z nielicznych produktów zwierzęcych, który w całości powstaje w sposób naturalny oraz bez uszczerbku dla jego jakości biotycznej trafia do konsumenta. Przepisy dotyczące jakości handlowej miodu zawarte w dyrektywie Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do miodu (Dz. Urz. UE L 10 z 12.01.2002, str. 47) gwarantują jego właściwości fizykochemiczne i aktywność biotyczną. Dlatego też miód słusznie jest uważany przez konsumentów za produkt naturalny najwyższej jakości.

Żadne, nawet najostrzejsze zasady koegzystencji nie dadzą gwarancji nieprzedostawiania się pyłku z upraw kukurydzy GMO do miodów. Obowiązkiem Rady Ministrów jest w tej sytuacji zabezpieczenie interesu pszczelarzy i uchronienie ich przed stratami ekonomicznymi, jakie mogą ponieść w wyniku przedostania się do oferowanych przez nich produktów transgenicznego pyłku oraz interesu polskich konsumentów, którzy opowiadają się przeciwko stosowaniu GMO w żywności.

2. Brak autoryzacji pyłku genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 zgodnie z przepisami UE.

Wprowadzanie do obrotu produktów GMO zgodnie z wymogami dyrektywy 2001/18/WE
Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106

z 17.04.2001, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.15, t. 6, str. 77), zwana dalej „dyrektywą 2001/18”, reguluje, poza zamierzonym uwalnianiem do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych, wprowadzenie do obrotu GMO jako produktów lub elementów produktów, w sytuacji gdy zamierzone wykorzystanie produktów pociąga za sobą zamierzone uwolnienie organizmów do środowiska.

Motyw 5 preambuły omawianej dyrektywy przewiduje, że ochrona zdrowia ludzkiego wymaga przykładania odpowiedniej wagi do opanowania zagrożeń, wynikających z zamierzonego uwalniania GMO do środowiska, oraz uwzględnienia zasady ostrożności, o czym z kolei mówi motyw 8 preambuły dyrektywy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/18 organizmy genetycznie zmodyfikowane mogą być w sposób zamierzony uwalniane do środowiska lub wprowadzane do obrotu tylko zgodnie z przepisami przewidzianymi odpowiednio w części B lub C dyrektywy, tzn. przede wszystkim po złożeniu wymaganego w tym celu wniosku, dokonaniu oceny zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i środowiska, a następnie uzyskaniu zezwolenia właściwego organu.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy 2001/18 ocena zagrożenia obejmuje skutki potencjalnie szkodliwe dla zdrowia ludzkiego i środowiska, które mogłyby bezpośrednio lub pośrednio wynikać z przeniesienia genów z GMO na inne organizmy.

Wprowadzanie do obrotu produktów GMO zgodnie z wymogami rozporządzenia 1829/2003/WE

Rozporządzenie 1829/2003 reguluje mechanizmy zatwierdzania genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, nadzoru nad nimi, jak również ich etykietowanie.

W motywie 2 tego rozporządzenia podkreślono, że zgodnie z polityką Wspólnoty należy zapewnić wysoki poziom ochrony życia i zdrowia ludzkiego, natomiast genetycznie zmodyfikowaną żywność należy poddać ocenie bezpieczeństwa w drodze procedury wspólnotowej, co konsekwentnie przewiduje motyw 3 preambuły dyrektywy.

Art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003 ustanawia zakaz wprowadzenia do obrotu GMO przeznaczonego do użytku spożywczego, żywności zawierającej GMO lub składającej się z takich organizmów lub wyprodukowanej lub zawierającej składniki wyprodukowane

z GMO, o ile dany produkt nie jest objęty zezwoleniem wydanym zgodnie z tym rozporządzeniem.

Art. 4 ust. 3 uzależnia natomiast wydanie zezwolenia od wykazania w szczególności, że GMO lub genetycznie zmodyfikowana żywność nie wywołują skutków szkodliwych dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska naturalnego.

Wprowadzanie do obrotu kukurydzy MON 810 na terenie UE

W 1998 r. Monsanto Europe otrzymała zezwolenie na wprowadzenie do obrotu kukurydzy zmodyfikowanej genetycznie MON 810 na podstawie decyzji Komisji 98/294/CE z dnia 22 kwietnia 1998 r. dotyczącej wprowadzenia do obrotu kukurydzy zmodyfikowanej genetycznie (*Zea mays* L. linii MON 810), zgodnie z wymogiem dyrektywy Rady 90/220/EWG (Dz. Urz. UE L 131 z 05.05.1998, str. 32).

Produkty pozyskane z kukurydzy MON 810 (żywność i składniki żywności otrzymywane z mączki kukurydzianej, glutenu kukurydzianego, semoliny kukurydzianej, skrobi kukurydzianej, glukozy kukurydzianej i oleju kukurydzianego) są również zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 258/97. Pyłek kukurydziany nie znajduje się na liście produktów, które mogą być stosowane jako żywność. Po wejściu w życie w roku 2001 dyrektywy 2001/18 oraz w roku 2003 rozporządzenia 1829/2003 na terenie UE obowiązują nowe wymogi dotyczące przeprowadzania oceny zagrożenia dla produktów genetycznie zmodyfikowanych, również tych, które funkcjonują na rynku UE jako produkty istniejące.

Spółka Monsanto, której udzielono zezwolenia, nigdy nie zwróciła się o jego odnowienie na podstawie dyrektywy 2001/18. W wyznaczonym terminie spółka złożyła natomiast zawiadomienie o linii MON 810 jako produkcie znajdującym się w obrocie zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia 1829/2003. Następnie, w 2007 r., Monsanto wniosła o przedłużenie zezwolenia na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia 1829/2003. Zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia 1829/2003 w przypadku zwłoki w postępowaniu w sprawie odnowienia zezwolenia dotychczasowe zezwolenie nadal obowiązuje.

Kukurydza MON 810 funkcjonuje zatem na rynku jako produkt istniejący, natomiast jego autoryzacja związana bezpośrednio z obowiązkiem przeprowadzenia oceny zagrożenia

dla zdrowia ludzi i dla środowiska zgodnie z wymogami dyrektywy 2001/18/WE oraz rozporządzenia 1829/2003 jest procesem ciągle niezakończonym.

Zarówno kukurydza MON 810, jak i jej pyłek nie posiadają ciągle zezwolenia organów Unii Europejskiej na dopuszczenie do obrotu jako żywność zgodnie z wymogami rozporządzenia 1829/2003.

Zatem domieszki pyłku kukurydzy MON 810, miód oraz uzupełniające preparaty odżywcze na bazie pyłku pszczelego stały się automatycznie środkami spożywczymi wymagającymi zezwolenia, wobec czego, zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1829/2003, produkty te nie mogą być wprowadzone do obrotu przy braku stosownego zezwolenia.

Trudno uznać, w świetle obowiązujących, restrykcyjnych wymogów odnoszących się do bezpieczeństwa produktów GMO oraz naczelnej zasady, jaką jest ochrona zdrowia ludzkiego podczas wprowadzenia do obrotu produktów genetycznie zmodyfikowanych, że nieautoryzowany jak dotąd pyłek pochodzący z kukurydzy MON 810 jest produktem bezpiecznym. Produkt ten nie mieści się w żadnych kategoriach bezpieczeństwa przewidzianych prawem UE i choćby z tego względu jego obecność na rynku unijnym nie powinna mieć miejsca.

3. Dodatkowe aspekty bezpieczeństwa.

Polska z powagą traktuje wszystkie badania, które określają wpływ genetycznie zmodyfikowanego pyłku kukurydzy MON 810, jak też wpływ genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 na zdrowie ludzi, zwierząt, bądź na środowisko naturalne. Wątpliwości odnośnie pełnego bezpieczeństwa tego produktu stały się podstawą wprowadzenia zakazów dla tego produktu przez Republikę Węgierską w 2006 r., Republikę Francuską w 2008 r. oraz przez Republikę Austrii w 1999 r. Powody naukowe, które przedstawiły wymienione kraje, Rzeczpospolita Polska w pełni popiera i uznaje że są kolejną przesłanką, aby wprowadzić zakaz jego stosowania również na swoim terytorium.

Argumenty Republiki Francuskiej

Francja wskazała na możliwość powstania odporności na toksynę Cry1Ab w populacji larw motyli omacnicy prosowianki, które są organizmem docelowym. W konsekwencji, mogłoby prowadzić to do konieczności opracowania technik zwalczania szkodników (na przykład insektycydów) mających większy wpływ na środowisko.

Ponadto, Republika Francuska wskazała, że może wystąpić ograniczenie populacji niektórych gatunków motyli, nie będących szkodnikami kukurydzy, ale mających kontakt z pyłkiem kukurydzy Bt11 lub MON 810 (pyłek MON 810 jako pokarm).

Według władz francuskich cytowana przez EFSA literatura dotycząca oceny zagrożenia dla zdrowia ludzi i dla środowiska kukurydzy MON 810 tylko w niewielkim stopniu opisuje wpływ na poszczególne gatunki występujące w warunkach europejskich. Wg Republiki Francuskiej znaczenie statystyczne przeprowadzanych doświadczeń dla gatunków, które nie są nimi objęte jest niewielkie, natomiast w badaniach wykonywanych w laboratoriach i w terenie przemilcza się możliwe efekty subletalne. Luki w literaturze mogą w rzeczywistości maskować istnienie większego ryzyka.

Argumenty Republiki Austrii

Wyniki badań przedstawione przez podmiot zgłaszający produkt – kukurydzę MON 810 w kontekście przekrzyżowań oraz transferu genów zostały oparte na zasadzie tzw. „najlepszego przypadku”, bez uwzględnienia realnych danych i różnych wyników wynikających z szeregu publikacji naukowych. Wyniki badań naukowych pokazują realny negatywny wpływ toksyny Bt na organizmy niedocelowe rzędu Lepidoptera występujące na terenach rolniczych oraz wodne owady rzędu Trichoptera.

Przedstawione przez wnioskodawcę założenia dotyczące toksyczności i alergenicności MON 810 oparte tylko na badaniach przeprowadzonych na wyizolowanych białkach pochodzenia bakteryjnego, jak również badania strawności w warunkach *in vitro* są niewystarczające. W ocenie władz Republiki Austrii należy wziąć pod uwagę różnice strukturalne białek pochodzących z roślin i bakterii. Ten rodzaj badań uniemożliwia stwierdzenie bądź wykluczenie chronicznych skutków toksyny Bt. I wreszcie zakres ocenianych parametrów kukurydzy MON 810 poddanych analizom jest zbyt wąski i nie odpowiada międzynarodowym wytycznym.

Argumenty Republiki Węgierskiej

Zdaniem władz Republiki Węgierskiej ocena ryzyka przeprowadzona przez wnioskodawcę nie przedstawia badań nad wpływem MON 810 w stosunku do specyficznych warunków biogeograficznych Kotliny Panońskiej w całości znajdującej się na terenie Węgier.

Zgodnie z załącznikiem II lit. B dyrektywy 2001/18, która mówi, że „ocenę ryzyka dla środowiska naturalnego należy przeprowadzić indywidualnie dla każdego przypadku, co powoduje, że wymagane informacje mogą być różne w zależności od rodzaju danych GMO, ich przeznaczenia i potencjalnego środowiska, do którego ma nastąpić uwolnienie, uwzględniając między innymi GMO już znajdujących się w tym środowisku”, strona węgierska stwierdziła, że brak takich badań na ich terytorium stwarza zagrożenie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi i środowiska.

Węgierskie badania przeprowadzone na kukurydzy MON 810 dowiodły między innymi wielokrotne dopuszczalne przekroczenie toksyny Cry1A na hektar, odnotowano bardzo wolny rozkład toksyny (po okresie 11 miesięcy wciąż odnotowywano obecność tej substancji), ponadto dowiedziono toksyczne działanie pyłku kukurydzy Bt dla różnych gatunków motyli w tym chronionych takich jak: Rusalka Pawik (*Inachis io*) oraz Rusalka Admiralska (*Vanessa atalanta*) żerujących podczas jej kwitnienia w stadium larwalnym na roślinach występujących w sąsiedztwie upraw MON 810.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia. Uzasadnieniem jest zapobieżenie nabyciu materiału siewnego kolejnych odmian genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810, które w konsekwencji mogłyby zostać zastosowane w okresie wiosennych siewów. Zbyt długi czas oczekiwania na wejście w życie rozporządzenia może doprowadzić do sytuacji, że rozpocznie się termin pierwszych siewów wiosennych, szczególnie w południowo-zachodnich rejonach Polski i wskazane odmiany będą mogły zostać wysiane. Ważny interes państwa polegający na zapobieżeniu wystąpienia wszystkich negatywnych konsekwencji zastosowania materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 wymaga natychmiastowego wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Po przyjęciu rozporządzenia przez Radę Ministrów, zgodnie z art. 104 ust. 10 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. poz. 1512), minister właściwy do spraw rolnictwa będzie zobowiązany do powiadomienia Komisji Europejskiej o wydaniu rozporządzenia oraz przyczynach uzasadniających jego wydanie.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i dlatego też nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia został umieszczony w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na producentów rolnych zajmujących się uprawą kukurydzy oraz na producentów miodu.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie skutkować zmianą limitów wydatków jednostek sektora finansów publicznych, zaplanowanych w ustawie budżetowej.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie miało wpływ na producentów rolnych - zarówno na producentów kukurydzy, jak również na producentów miodów.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Zmiany wprowadzone do rozporządzenia polegają wyłącznie na dostosowaniu załącznika do rozporządzenia do aktualnego wykazu odmian genetycznie zmodyfikowanych kukurydzy MON 810 ujętych w 31. pełnym wydaniu Wspólnego Katalogu Odmian Roślin Rolniczych i jego kolejnych suplementach.

Lista jednostek, do których zostanie skierowany projekt rozporządzenia:

1. Business Centre Club,
2. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych,
3. Federacja Konsumentów,
4. Federacja Związków Pracodawców –Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
5. Forum Związków Zawodowych,
6. Fundacja Greenpeace Polska,
7. Fundacja Instytut Spraw Obywatelskich,
8. Fundacja Rolniczej Różnorodności Biologicznej Agrinatura,
9. Fundacja Zielony Instytut,
10. Inicjatywa obywatelska „GMO to nie to”,
11. Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin,
12. Instytut Ogrodnictwa,

13. Koalicja „Polska wolna od GMO”,
14. Krajowa Federacja Producentów Zbóż,
15. Krajowa Rada Izb Rolniczych,
16. Krajowa Rada Spółdzielcza,
17. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych,
18. Krajowy Związek Plantatorów Roślin Okopowych,
19. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
20. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
21. Międzynarodowa Koalicja Dla Ochrony Polskiej Wsi ICPPC,
22. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
23. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
24. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
25. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”,
26. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
27. Polska Izba Nasienna,
28. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
29. Polski Związek Producentów Kukurydzy,
30. Polski Związek Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych,
31. Polski Związek Pszczelarski,
32. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
33. Rada Gospodarki Żywnościowej,
34. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
35. Społeczny Instytut Ekologiczny,
36. Stowarzyszenie dla Dawnych Odmian i Ras,
37. Stowarzyszenie „Koalicja Na Rzecz Nowoczesnego Rolnictwa”,
38. Stowarzyszenie Forum Rolnictwa Ekologicznego im. Mieczysława Górnego,
39. Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej,
40. Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi „EKOLAND”,
41. Stowarzyszenie Pszczelarzy Polskich „Polanka”,
42. Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych,
43. Związek Rzemiosła Polskiego,
44. Zrzeszenie Pszczelarzy Apipol,
45. Związek Twórców Odmian Roślin Uprawnych,
46. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników,
47. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP,
48. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samobrona”,
49. Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”,

- 50. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”,
- 51. Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych św. Franciszka z Asyżu,
- 52. Związek Zawodowy Rolników Rzeczpospolitej „SOLIDARNI”,
- 53. Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”.

Opracowano w Departamencie

Hodowli i Ochrony Roślin:

[Signature]
 ZASTĘPCA DYREKTORA

DYREKTOR DEPARTAMENTU
 Hodowli i Ochrony Roślin

[Signature]
 Małgorzata Surawska

[Signature]
 Krzysztof Szczęśliwski pod względem
 prawnym i redakcyjnym:

Akceptował

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
 PODSEKRETAŹ STANU

[Signature]
 Krystyna Gurbiel

[Signature]
 Z-ca Dyrektora
 Departamentu Hodowli i Ochrony Roślin
 Małgorzata Surawska

Dyrektor Departamentu
 Prawno-Legislacyjnego

[Signature]
 Grzegorz Wvkowski